

NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

Palamós 10 de Març de 1928.

ANY II

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR, 2. SEGÓN.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la bestreta.

Elogi a una beutat

A la senyoreta E. M.

Uua altra bellesa i un altre elogi i ens en restaran encara, per a setmanes successives, un gran nombre que aniran essent elogiades també, doncs, Mare Natura, fou pròdiga amb nostra vila i volgué afavorir a les Eves palamosines per a que amb llurs encants fessin la desesperació nostra de cada dia.

És joveneta, gens baixa, cos i cara rodona que fa recordar a les matrones romanes; és bruna, amb cabell i ulls negres com una mora de mirar brillant i suau com una carícia, ulls avellutats i plens de poesia en els que voldríem llegir-hi, com en un llibre, els pensaments més recòndits de la seva ànima si tinguéssim la ditxa immensa de pogue-nos'hi emmirallar.

És una poncelleta que totjust s'obre a la vida i ja la seva flairositat es fa notar per la intensitat de llur perfum. És formosa amb la seva cara de perfecció absoluta per la puresa de les línies i admirem la seva modèstia que és la bellesa de l'ànima i la més preuada, al nostre entendre, de totes les perfeccions.

Ens plau d'ella, ademés dels ulls formosíssims i de la seva persona gentil, el seu patronímic d'origen jueu que ens recorda l'heroïna polaca del segle XV, famosa per la seva bellesa que emprá sempre en accions nobles i generoses. Bell nom el teu, admirada Ester! Escau a la teva feminitat tant com a la formosor i la calma del mirar dels teus ulls per els que s'endevina una ànima pura i generosa.

Ens sabria greu tancar aquest modest elogi a la més clàssicament formosa de les nostres damiselles sense evocar la impressió fondíssima que ens produí la seva bellesa soberana, magnífica, radiant; en el ball apatxe, fa unes setmanes. El vestit negre i el mocador roig al coll la feien aparéixer senzillament adorable i encara la vegérem, al·lucitats, potser, amb un estel al front i a cada galta una rosa.

JOAN MIQUEL HISPEIRU

El seu únic amor

La va conéixer passejant per el carrer Major; la casualitat volgué que tiguessin de parlar-se i en un instant van comprendre's aquelles dos ànimes germanes. Ella es diu M. És una doncelleta encisadora que té una onda de cabells que l'hi oneja graciosament damunt del front, emmarcant uns ulls foscos que saben mirar amb la dolça tendresa de les donzelles del nord i amb la forsa abrusadora de les orientals.

Aquelles mirades tendres, unides a la simpatia que brolla a raig de totes les seves paraules com brolla l'aigua de la font cristallina que remoreja cantant entre les eures, i unides també a la grandesa de la seva ànima, i la bonesa del seu cor, foren la guspira que va incendiar el cor d'ell; foren el sol vivificador que feu germinar en el seu ésser una eclatant florida de les més gaies il·lusions. Un pur idili va començar entre aquelles dues que havien nascut l'una per l'al-

ira. S'estimaven.

S'estimaven i passejaven arreu la seva felicitat que es veia pintada en llurs cares radiant de joia i es llegia en les seves mirades que arribaven fins el cor.

Peró vingué el Carnaval amb la seva esbojarrada alegria, i passá entre ells dos com passen els frets tramuntanals de l'hivern marcint aquelles flors pures i emportant-se'n llurs despulles camins enllá. Passá com una allau feréstega deixant entre aquells dos éssers un mur de gel.

La grapa freda del primer desengany ha destrocát el seu cor, però no ha pogut matar-lo, no ha pogut espremer fins l'última gota d'esperança. Encar l'hi resta una vida latent com queda en la nervuda soca del arbre després que la destrial de l'expert jardiner l'ha despullada del seu branca.

Vindrà la Primavera, aquell temps florit en que tot convida a estimar, i's fondrà aquell gel que empresona llurs cors, i d'aquella ferida sagnant encar oberta neixeran brots vigorosos, quines flors vermelles, cimbrejant-se graciosament damunt les fines branques, iran a juntar-se les unes amb les altres, teixint una garlanda que serà el símbol de un amor purificat per la pena i fecondat per el dolor que enllaçarà per sempre més aquells dos cors que van neixer per estimarse.

SELVATÁ

ES VÉNEN tres cases en front del Matadero. Raó: JOAN REIG Contractita d'Obres

A propòsit dels balls d'«El Port»

Per excés d'original fóren suprimides del meu article de la setmana anterior, un bon nombre de consideracions que creia publicar-les en el present número, aixís com el resultat de la reunió qu'oportunament es celebrá, abstinguet-me'n de fer-ho per manca d'actualitat.

Em limitaré avui a comentar el resultat de la supressió del ball de tarda i llurs conseqüències.

Es convenient fer recordar que els motius que induïren a suspendre'l eren dos. Perqué no es cobrien les despeses del ball el primer i més important, i el segón, per resoldre la qüestió de començar-lo aviat per tal d'acabar-lo a una hora prudent.

El no cobrir les despeses del de la nit, no crec que sigui un motiu prou convincent per a suspendre el de

la tarda; en tot cas, el que s'hauria de suprimir fora el de la nit. Que aixó ne és convenient per molts i diversos motius i es fa necessari sostenir-lo? Molt bé.

Ara! els resultats i conseqüència lògica, serà — com hem pogut constatar el diumenge passat — que el jove, incloent nois i noies, per raó de la costum, no poden sostreure's, per ara i tant, d'anar a ballar a les tardes i van on n'hi ha. Allá, com arreu on es relacionen els dos sexes, neixen, es crean simpaties, i pesi a molts, s'hi aclimataran i adaptaran amb facilitat, de manera que més tard els retindran restant elements molt necessaris al «Port».

En contra d'aixó, no ens trobem pas en condicions prou falagueres per a poguer menysprear olímpicament aquests elements. No fa pas tants anys, per a oblidar-ho tan facilment, que quan es feia ball les parelles podien comptar-se cómodament amb els dits de les mans.

En quant a les despeses, tampoc, malgrat la supressió del ball de tarda, han quedat cobertes. Poden alegar que els regals eren costosos i no m'atreviré a negar-ho, però aixís i tot no pot pas qualificar-se d'èxit el taquillatge.

S'ha palcsat evidentment que la gent a anat quelcom més d'hora al de la nit, però no tant com desitjavem; i que s'acabá, potser inevitablement, tard, excessivament tard; motiu que fomenta el retraïment de la gent que no vol perdre masses hores de descans degut a que de bon matí ha de complir ineludiblement els deures quotidians.

Resumint: seria molt convenient, necessari fer ball de tarda com sempre s'havia fet i crec, insinuant aixó, identificar-me amb el criteri de la majoria de joves, acabant-lo mitja hora o tres quarts més aviat i començar el de la nit a les 10 en punt i si són aquests els en que s'hi perd; organitzar-los de forma que atraguessin a la gent amb l'estímul d'un regal bó per mitjà d'un sorteig ràpid. Els destinats a joves, perquè no suprimir-los? Es podria juntar l'import d'aquest al de les xamoses balladores per millorar-lo; però aixó si, que fossin regals de gust, atractius, i que es fessin desitjar.

KISKILLÓS

Aquest número ha estat passat per la censura governativa.

FUTBOLERES

Palamós S. C. 3

C. E. i Q. A. 0

Aquest partit tingué lloc al camp local el passat diumenge i fou a benefici i homenatge al bon amic Josep Faus.

Fresc encara en la memoria de tots el brillant comportament d'aquest minyó defensant el marc palamosí, i el desgraciat accident de treball de que fou víctima, no és d'estranyar que tothom, al sol anunci d'aquest partit, fes acte de presència al camp, contribuint, aixís, a l'acte de germanor que la junta del «Palamós, S. C.» i els companys d'esport l'hi lliuraven.

Al començar la partida, els capitans Masferrer i Forné, invien l'homenatjat a tirar el kikoff. Acompanyat dels senyors Ribera i Reig, Faus entra al terreny de joc en mig d'una ovació delirant, frenética, entusiasta, que sembla que no ha d'acabar mai. És la darrera ovació, per cert merescudíssima.

I del partit, qué en direm? Els dos onzes integrats per bons companys d'En Faus, volgueren contribuir de tot cor a la festa i es lliuraren a la lluita aferrissadament, amb tot entusiasme, que mai sobrepassá els límits de la correcció més plausible. La selecció local més forta que la forana, va dominar gairebé tot el partit, però l'entusiasme guixolenc i l'encertada actuació de Tresané, Pujol i Llandric, en la defensa de la xarxa dels de Guíxols, varen evitar una desfeta més crescuda.

Aixó no vol pas dir que porter i defenses locals deixessin d'entrar en joc, car en mantes ocasions es lluïren, rebutjant sengles atacs dels ganxons en quina dantera i especialment per part d'en Sala (que fou el més treballador dels 22) s'hi veien ganes de fer feina.

Al quart de joc, Aliu afusellá el millor gol de la tarda a tres metres del marc contrari éssent autor del segon en Thorman, i Barbé va consolidar la victòria amb un tercer gol a les acaballes del partit.

En els rengles locals sobressortíren per sobre de tots, tres elements: Aliu, Gou i Vila; Pagés, i a la segona part, Barbé II, seguïren en ordre de mérits.

Pels forans, ja ho hem dit: Tresané, Sala, Pujol, Llandric i Maurez.

Els equips s'arregleraren com segueix:

«Ceida»: Tresané, Pujol, Llandric, Maurez, Vilata, Masferrer, Güell, Canyet, Sala, Tarines i Guillem.

«Palamós»: Porro, Forné, Vila, Ros, Gou, Bosacoma, Pagés, Aliu, Thorman, Barbé II i Roger.

L'árbitre Ballell, discret.

SAMI

Malaltia de cos i ànima

El seu front está sumit en mals pensaments que li fan sentir durament la seva enfermetat al recordar, amb pena, la seva vida anterior.

La ruína i la miséria se li apropen. Uua malaltia crudel i traidora, mina la seva salut, ... El final d'aixó, será l'hospital? Perqué? Per la fatalitat del Destí i les injustícies de la vida, tenint el dret de guarir-se? Però, qué sap d'aixó el món! Ell condemna sense compassió, sense comprendre. Jesús, va dir: «Benaventurats els que tenen fam i sed de justícia, que ells en seran sadollats». Potser! Però, ell plora; plora amb amargura veient perduda l'esperança.

De prompte sent una veu llunyana, però, primorosa, que va cantant amb gran pena. I la veu, lentament va perdent-se; i desitja la mort en veure vençudes les seves escases forces. I la sang, ardenta, surt a glopades de la seva boca. Pobre malat! Que trist és el teu viure! No la viuras més aquesta vida tan ingrata i dolça a la vegada; tu mateix ho dius al deixar-la per sempre. Però, consolat, dissortat malat, dones si en aquesta vida no hi trobares lo que cercaves, en la de més enllà hi trobaras el consol que en aquesta tant has desitjat.

R. DE ARAGÜÉS

Compreu, llegiu, propagueu, suscribiu-vos a «COSTA BRAVA» Lloc de venda: S. PLAJA

ES VÉNEN tres cases en front del Malade-ro. Preu: JOAN REIG, contractista d'OBRES

Noticiari

La companyia que dirigeixen els populars Mestres-Querol, ahir divendres, donaren una representació en el Teatre Carmen, de la aplaudida comédia: T'ESTIMO

S'está procedint al replanteig dels arbres sense vida dels carrers i passeigs de la vila.

En el Casino «El Port» i «Centre R. Federal» tingueren lloc, el diumenge passat, els anunciats balls de

inyata que foren molt concorreguts.

En el primer dels esmentats balls resultà afavorida amb el premi de la pinyata la Sta. Victoria Vilanova i els joves Joan Collboni i Agustí Terriol; i en el Centre R. Federal, obrí la pinyata la senyoreta Dolors Pascalet.

Llegiu, propagueu, suscribiu-se COSTA BRAVA
Lloc de venda: S. PLAJA

La setmana passada morí, víctima de cruenta malaltia, el quefe de l'estació telegràfica de la nostra vila, Sr. Vaca, (r. e. p.) i rebí la seva atribulada família l'expressió del nostre més sentit condol.

El diumenge passat en les Cases Consistorials es procedí a la talla i revisió dels minyons de la lleva d'enguany.

Durant el mes de febrer s'efectuaren en el Registre Civil de la vila les següents inscripcions:

NAIXEMENTS:—Francesc Molas Figueres, Josepa Martí Cruauyes, Ricard Roig Portolés; innomenats: Gombau Costa, Augusto Cugat Escoruela Vidal i Escoruela Vidal, (bessones).

DEFUNCIONS:—Josep Ramonet Bohigas de 65 anys; Dolors Valls Barris, de 76; Francesc Santiago Santiago, 4; Maria Camps Joan, 65; Lluís Sistané Garrell, de 2 mesos, Antonia Terceño Velio, 20 mesos i Encarnació Ruiz Martín, de 28 mesos.

MATIMONIS:—Jaume Turró Juanals amb Julia Martí Baselva, Salvador Font Gaset amb Ana Jordi Moré, Angel Granados Canteros amb Neus Serra Pericaus, Josep Regolta Orri amb Pepeta Roqué Candal i Dionisi Cumí Fàbregas amb Aleleida Fortuny Jolier.

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei
acurat - Lloc de reunió
dels aimants dels sports

TIP-EMPORIUM, PALAMÓS

CASA DE COMERÇ Baldomer Pellicer

Rellotgeria - Optica - Venda i recomposició de tota mena
d'ulleres - Graduació de la vista gratis.

Capells * Gorres * Camises * Corbates.

Iglèsia, 1

PALAMÓS

JOAN REIG I ALBOSA

Aparejador i constructor d'obres

PLANOLS. PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Munt, 54

PALAMÓS

Moderna Escola de PIANO

Professor R. CASAS

Plan d'estudis de l'Acadèmia Granados de Barcelona.

Nova tècnica del pedal segons el malaguanyat mestre.

Conferències de teoria i història de la música.

LLIÇONS PARTICULARS I A DOMICILI

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i suscripció a tota mena de periòdics i
revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de
Barcelona i Madrid.

Reservat per a la
Tintoreria "LOS MIL COLORES"